

FELSŐ-ZEMPLÉN

TARSADALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:

Hova, a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő: **Kossuth Lajos-utca 34. szám.**

ELŐFIZETESI DÍJ: Egész évre 8 kor, fél évre 4 kor, negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 20 fl. —

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmontelon levelek nem fogadtatnak el

— Nyilt-tér soronként 40 fl. —

KIADÓHIVATAL:

Hova az előfizetések, hirdetései és nyilt-tér díjak küldendők: **Landesman B. könyvnyomdája.**

Kulturális feladatok.

Irta: **Aczél Dezső.**

V.

Méla rezignáció fogja el lelkünket, most mikor cikksorozatunkat a befejezés stádiumához vittük, azon töprengvén, vajjon lesz-e valaki, aki az általunk féltve szeretett eszméket keblébe fogadja s az eljuttatott fonalat fölemelve, odaadó, meleg ügy-szeretettel tovább szövögeti; avagy akad-e oly istentelen kéz, mely mint Penelope szövövetét, hosszú idők fáradtságos munkáját a siker koronájával betetőzni nem engedi, hanem szálaire szétbontja. Számítunk azokra, kik az önzés és önérdék tiszta látókört nem nyújtó ködön túl tudnak emelkedni és a *közérdek javát* tartják szem előtt, mint leg-szentebb célt. Mi részünkről megfogadjuk, hogy ha gyöngye erőnkre és szerény tehet-ségünkre szükség lesz, habozás nélkül a nemes eszmék szolgálatába szegődünk s a szellemi csatasorban elfoglaljuk helyünket.

Azt hisszük, főlöleges cikkeink részleteit rekapitulálni, mert föltételezzük az igen tisztelt olvasóközönségről, hogy azok-nak egyes fázisai még élénk emlékezetében vannak, csak a leszűrdött tanulságokra és igazságokra óhajtuk terelni a figyelmet. Szándékos és tervszerű volt eljárásunk, mi-kor a munkácsi főgymnasium alapításának történetét dióhéjba szorítva elmondottuk, mert evidenssé akartuk tenni, mily hosszú idők nehéz és kitarító küzdelmei képezik az arát ily kulturintézmény létesítésének Vé-

leményünk szerint, mi nem követhetjük *egyelőre* azt az utat, hogy városunkban *ál-lami* gymnasium állíttassék fel, mert ez annyi időt emésztene föl s annyi munka-erőt örölné meg, hogy gyümölcsseit *csak a jövő nemzedék* élvezhetné.

A mi viszonyainknak és céljainknak sokkal jobban felel meg, ha *nyilvánossági joggal felruházott magángymnasiumot* szöge-zünk le idealunkkal. S midőn eme néze-tünk mellett kardoskodunk, két nyomós argumentumra hivatkozhatunk. Az egyik az, hogy ezen az uton *sokkal hamarabb* vezet-hetjük az akciót a megvalósulás révébe, mert az 1890. évi XXX. t. cz. alapján az állam sem gördíthet akadályokat terveink elé, ha a törvényszabta követelményeknek eleget teszünk; a másik érv pedig az, hogy ha a város érdekeinek jobban felel meg egy állami kezelésben levő intézet, a felállítandó magángymnasium igen könnyen fejleszthető azzá.

De hogy ez a vállalkozás sikerrel le-gyen keresztülvihető, a város áldozatkész-ségére is van szükségünk. A város a maga legsajátosabb érdekeit követné és a maga fejlődésének előmozdításához nagy mérvben járulna hozzá, ha az alapítandó intézetnek megfelelő épületet bocsátana rendelkezésére s körülbelől 1000 korona évi segélyben ré-szesítené. Meg vagyunk győződve róla, hogy e város aránylag csekély áron egy valóban szükséges kulturális intézményhez jutna s az ily mértékű anyagi áldozat nem

mulná felül pénzügyi képességeit. A város ennek fejében kiköthetné, hogy bizonyos számu tandíjmentes helyet a maga kiszemeltjeivel tölthet be és így a részéről befektetett tőke a közjótékonyagság oltárán dus kamatokban nyerné jövedelmezőségét.

A Gymnasiumi Egyesület is nagyot lendíthet az ügyön. Első feladata a szük-séges butorokra és szekrényekre fordítandó összeg előteremtése. Alapszabályai értelmében a rendes tagok hat éven át 10—10, a pártoló tagok 5—5 koronát fizetnek be. A környék hozzászámításával bizvást remélhetjük, hogy akad a közérdeket szíven viselő 200 oly egyén, kiknek fele rendes, s fele pártoló tag lenne. Az így befolyandó összeg évi 1500 koronát tenne ki. Két évi így befolyó jövedelme az egyesületnek ele-gendő lenne az intézet első fölszerelésére, s azonkívül a gymnasiumot megnyitásától kezdve bizonyos összeggel szubvencionál-hatná. Kimondatnék azonban, hogy a föl-szerelés az egyesület tulajdonát képezi, s ha az intézet megszűnnék, vagy máshová át-helyeztetnék, az összes tárgyak leltárilag visszazáraztatandók.

Még csak annak a kijelentésére szorit-kozunk, hogy a társadalom vezető elemei-vel karöltve meg fogjuk lesni az alkalmas időpontot arra, hogy a Gymnasiumi Egye-sület egy összehívandó gyűlés alapján mű-ködését megkezdhesse, amikor is lesz al-kalmunk azon eszméket, melyeket lapunk hasábjain csak vázlatosan és főbb körvona-

TÁRCZA.**Régi barátnök.**

Irta: **SZOMAHÁZY ISTVÁN.**

— Lapunk jogosított kiadása. —

A Műcsarnok kiállításán, a Constant Benjá-min nagy vászna alatt összetalálkozott két fiatal asszony. Az egyik drága testhezálló kabátot viselt, a másik olesó sziliskín köpenyét; de mindkettő bájos, rózsásáru és jókedvű volt. Amint a villa-mos ivlámpák fehér fényében fölismerték egymást, mindakettőn bámulva csapták össze kezüket. Az előkelőbb örvendő így szólott:

— Te vagy? Csakugyan? Fischer Terka?

A másik, a szegényesebb, szintén kipirult az örömtől.

— Jesszusom! Ne nézze az ember! Szent-kuthy Ida!

Nyájasan összeülekeztek, keztyüs kezüket egymásba fonták s karonfogva, de nagyon izga-tottan sétáltak föl meg alá a teremben.

— Hát te Pesten vagy? — kérdezte Szent-kuthy Ida kíváncsian.

— Oh, már áprilisban 9 éve lesz. A te es-kiüvöd után már félévre én is férjhez mentem. Az-óta csak egyszer voltam Váradon, akkor, midőn az anyuskámat eltemettük.

— Hát a szegény Lina néni meghalt?

A fiatal asszony, akit a másik Fischer Terkának szólított, csendesen a szeméhez emelte a zsebkendőjét.

— Már öt esztendeje. Edes apa azóta itt lakik velünk együtt.

A két asszony valaha elválhatatlan barát-nok volt; tizennyolcéves korukig ugyszólván együtt nevelkedtek. Szentkuthyék az emeleten laktak, Fischerék hátul az udvari lakásban. De a lányok nem tudtak meglenni egymás nélkül; Ida a Terkák cserépkályhája mellett majszolta téli estéken a szercesika almát; Terka tíz óráig csinította a barátinjét, mikor a gazdag lányt a legelső pik-nikre elvitték.

Szentkuthy dusgazdag földbirtokos volt, Fi-scher ellenben 800 forintért hivataloskodott vala-hoz az adópénztárban; de a társadalmi differencia semmiféle befolyással sem volt a gyermekek ba-rátságára.

Ida legelőször a pisze Fischer Terkának mu-tatta meg a gimnazisták szerelmes leveleit; A ti-zenöt éves Terka ellenben az Ida keblén zokogta ki mérhetetlen fájdalmát, mikor első ideálja, a leányiskolai fizika tanár egy listkereskedő ör-ökösönjével jegyét váltott.

Barátságuk akkor lobbant fel utójára, mikor Ida tizedfél év előtt menyasszonynya lett s a Szent-kuthyék lakásán reggeltől estig dolgoztak a varró-nok és a dívtársak kisasszonyok.

Terka akkor a saját kezével varrta föl a finom csipkét a barátinje kelengyéjére, mitsem érezve a szegény lányok irigységéből, akik szívük mélyén az igaztalan sorsot átkozták.

Ida előkelő uriaszonynya lett, — nem esoda, hiszen százezer forintnyi hozományt kapott — és fél év múlva a szegény Terka is férjhez ment egy

becsületes hivatalnokhoz. Mindketten a főváros hullámai közé kerültek, bár többé mitse hallottak egymás felől.

Ida talán még álmában so gondolt a Fischerék udvari lakására és Terkának csak néha, esős dél-utánokon ötlött eszébe a havas téli alkonyatok emléke, mikor a csitri Ida élénk fecsegés közt sütötte náluk sárga piros oszonna-almáját.

— Milyen szép lettél! — mondta Fischer Terka bámulva. — Lánykorodban sohase hittem volna, hogy ilyen bájos asszony lesz belőled.

Ida mosolyogva pukkerlizett, aztán kedves-kedve megsimogatta a barátinje kipirult arcát.

— Hát még te! Olyan vagy, mint egy aranyhaju francia baba!

— Vannak gyermekeid? — kérdezte Terka kissé elfogultan.

— Meghiszem! Két edes babym van: egy hat éves leány és egy 4 esztendőös fiucska. Emmi és Kari, az a nevük. Mindkettő szőke s kékszemű.

— Azóta nem volt több?

— Brr! Isten ments! Két baba, ez éppen elég. Ki győzné a sok nevelést és költséget? Hát nekem van-e család?

A Terka arcát anyai büszkeség sugározta be.

Hogy van-e? De van ám! Őt kicsike ka-masz: tartsa meg őket a jó Isten! Mind fia; egy egész orgonasíp. Az apjuk ugyancsak nagyra van velük!

— Es hogy győződ a sok költséget az öt fiura?

— Költség? Ahol háromnak jut, ott öt se ma-rad éhen. A ruhát pedig egymástól öröklök a kis

Deák Jenő fogtechnikus

készít minden a fogászati szakmába vágó munkákat amerikai módszer szerint, gyökerek eltávolítása és szájpádás nélkül. Régi nem használható fogorok használhatóvá alakíttatnak.

Műt e r e m: **Nagy Mihály, Rákóczi-utca.**

Lapunk mai száma 4 oldalra terjed.

laiban ismertettünk, bővebben kifejtessük. Vajha valóra válnának reményeink s ne végeztünk legyen gyümölcsöt nem termő munkát. Szívünk egész melege és lelkünk minden gondolata a nemes ügyé, s bizunk benne, hogy a siker nem fog elmaradni, mert hogy is mondja a közmondás?

»Libenter homines, quod volunt, credunt.«

Halottak ünnepére.

Halottainkról emlékezni: a legszebb és legmagasztosabb tulajdonságaink egyike. Ha már elmúlt néhány hónap a kedves halottaknak elföldelése után, s a sebet, mit elmúlása felett éreztünk, behegeszti az idő gyógyító balzsama, nem fájdalmas már a halottakra való visszaemlékezés. S künn, a temető síró lombjai között járván, szomorú és magasztos érzés járja át szívünket, nem marcangol, de megihlet bennünket a tudat, hogy van valakünk itt a föld alatt, aki míg élt, a miénk volt és most, hogy elköltözött a tulvilágba, lát bennünket s gondol reánk. Megállunk a sírjaik felett s az ihlet perceiben mintha eltűnnének a rögök, amelyek bennünket élők, az alatt fekvőktől elválasztanak s mi látjuk a halottat, él, beszél, érez velünk . . . A mi temetőnkre egy szó van felírva: Feltámadunk! Ez a fogalom minden ismerősünk sírjánál meg-megdobbantja a szívünket, s ahogy a gyász ihletének perceiben beszélgetünk a mi kedves halottunkkal, hatalmasan érezzük, hogy nem hazugság a temetők felírása, hogy igenis van, kell lennie feltámadásnak, jók jutalmazásának, gonoszok bünhődésének! . . .

A keresztény vallás legszebb ünnepei közé tartozik e két nap: Mindenszentek és Halottak napja. Külső megnyilatkozásaiban is megragadó ez az ünnep s innen van az, hogy ebben a közömbös, hitetlen korban ez a két ünnepnap az, amelyet a legimpozánsabban ül meg a katolikus világ.

A feltámadásnak, a siron túli életnek gyönyörű hirdetése a sírok tetején kigyulladó láng. Minden jó lélek ide mén halottak estéjén, az emlékezés szelid lángjai közé s miközben könyek tódulnak a szeretetteiket sirató emberek szemébe — legalább arra az egy estére — elmúlik az élők szívéből a gőg, a nagyravágyás, a hitetlenség.

A halottak estéje nemcsak arra tanít, hogy a siron túl nem szűnik meg az élet

s hogy a halál után sem szakadnak széjjel a kapesok, amelyek minket, élők, a halottakhoz fűznek, hanem mindennél erőteljesebben eszünkbe juttatja, hogy csak a temető az utolsó stációja ennek a mi földi vándorlásunknak, amelyen pénzért, sikerért, boldogságért küzdve élünk át, amelyen keresztül úgy törjük magunkat, mintha örökké élünk. Feltámadunk! van a temető kapujára írva. Meghalsz te is! beszélnek nekünk a sírok. Ide kerültsz gőgös, büszke, hatalmas avagy boldog ember, elnyel a néma hant mindörökké, mint a koldust s a szerencsétlent, aki epedve várja a halált.

Nincs az a város, melynek temetőjében ne feküdne emberek, akik életükben javára váltak a köznek és utolsó utjukra a tömeg halálja kísérte őket. A legtöbb temetőben vannak sírok, melyeket a szabadságharc hőseinek porló csonthai szentelnek meg. Ezeknek sírjaihoz zárandokoljanak minél nagyobb tömegben az élők, ezek a sírok azok, melyek felett kigyullad az ember s a hazaszeretet lángja s magasztos élet lüktet a halottak bírodalma felett, amelyből tápot nyer az élőember és hazaszeretete. Ebben a cinikus, közömbös korban, amely a materializmust isteníti s nem keresi megnyugvását a vallásban, fokozott mértékben kell felhasználni mindent, ami ideálisan tud hatni az emberek kedélyére. A temetőt, a halottakat a ma embere is tiszteli, a sírok hatnak a legéreztelebb emberre is, már abból az egyszerű okból is mert a temető pecsételi meg mindnyájunk rózsaírt. A hatást, amit a sírok s a halottak napja tesz, nem csak valláskegyeleti célokra kell kiaknázni, hanem a hazaszeretet s az idealizmus céljára is. Amidőn dicsőítjük a holtakat, akik életükben dicsőek és jók valának, hirdetjük egyuttal ékesen az élőknek, hogy a derék, a nagy emberek élete itt a földön is folytatódik a siron túl s hogy az emlékezés, a kegyelet megbecsülni való, szent dolog. A halottak ünnepe a hazaszeretet s az idealizmus ünnepe is.

Millió élet lüktet a sírok felett kigyulladó lángokban; az élők ennél a tüzuél melegítsék szívüket és elméjüket! X.

* **Olvásóinkhoz.** Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem utították, avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy ugy az előfizetés megújítását mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni szíveskedjenek. A „Felső-Zemplén” kiadóhivatala.

ördögök. Majd azért csak ember lesz belőlük valahogy.

— Micsoda az urad? kérdezte Szentkuthy Ida kíváncsian.

— Oh, Istenek hála, most elég jó sorsban vagyunk. László másodtitkár a Közgazdasági Bankban; a remunerációval együtt felmogy a fizetése 1600 forintra. Sőt néha mellékesen is csöppen valami . . .

— A Közgazdasági Bankban? — szólott Ida meglepetve és szép fejét kissé gőgösen fordította aranyhajú barátja felé.

— Miért kérdezed ezt oly különös hangon? mondta Terka megszeppenve.

Ida finoman elmosolyodott.

— Miért? Mert a véletlen csodálatos dolgokat művel: az én uram is ott dolgozik a Közgazdasági Bankban.

A Terka arca vörösré pirult az örömtől.

— A tied is? Nagyszerű! Hát eszerint félig-meddig kollegák vagyunk. De megbocsátás ugy-e, ha a kedves férjed nevét kérdelem, mert én bizony már régideje elfeledtem. Ha megmondod, bizonyára ismerni fogom, mert a László társait látatlanban is jól ismerem . . .

Ida kacérul hátraszegte a fejét és lassan, kiszámított hangsúllyal felelte:

— A nevét? Talán ismered, ha megmondom: Bossányi Elek az uram neve . . .

— Ida ijesztenően elsápadt, gyerekes mosolyát komoly megdöbbenés váltotta fel és majdnem hangtalanul susogta:

— Bossányi Elek, a vezérigazgató, — az az urad?

— Igen kedvesem, a vezérigazgató, az az uram. En is nagyon örülök, hogy így félig-meddig kollegák vagyunk.

Egy pillanattig mindketten hallgattak. Terka féltéken megszeppenve, mint a bűnös gyermek. Ida büszkén, diadalmasan, mint a királynő, aki az inkognitóját levette. De aztán oly boldogan, aminő csak a hiúságában győzelmes asszony lehet, sugárzó, büszke pillantással cirógatta meg egykori barátját.

— Ne félj, majd gondom lesz az uradra. Tudod, hogy csak egyetlen szavamba kerül — és az urad úgy fog előre menni, mint a parancsolat . . . Hogy is hívják egyébként a férjedet?

— Hajós Lászlónak . . .

— Hajós László, helyes, nem fogom elfelejteni. Es az uramat még ma este figyelmeztetem rá . . .

Terka szeméit elfutották a könnyek, keze kissé remegett a felindulástól; csak most érezte a borzasztó távolságot, mely gyerekkori barátjától elválasztotta. De a szíve azért hálával és boldogsággal telt meg s tétlen, alázatosan rebegte:

— Mily jó vagy te, mily édes! Es mennyi hálával tartozunk neked mindnyájan!

Ida nyájasan a kezét nyujtotta, még mindig nyájasan, jóindulattal, bár a hangja nem volt többé a régi.

— Isten veled kis Terkám, Isten veled! Igazán örülök, hogy így véletlenül megláthattalak.

— **A postafőnök távozása.** Szerbák Géza pt. főtisztet, a nagymihályi postahivatal főnökét a kereskedelemügyi miniszter a rozsnói postahivatal vezetésével bizta meg. Az újabb kintüntetés folytán az itteni hivatal *Rakovszky* Aladár pt. segédellőrnök átadva, 27 én elhagyta városunkat, s most utban van Rozsnyó felé. Három és fél évi itt időzése alatt ugyszólván egyedül hivatalának élt s valóban nemcsak a postahivatal személyzete, de Nagymihály közönsége is sokat köszönhet ritka szorgalmának, akaraterejének. Az ő nevéhez fűződik a közel tíz esztendő óta vajdó új posta-épület felépítése s a hivatal személyzetének a közönség érdekében történt szaporítása. Előzékeny modora mindenki előtt ismeretes volt. Távozását tisztviselői és barátai őszintén sajnálják. Hogy ki lesz a postahivatal új főnöke, egyelőre bizonytalan, de reméljük, hogy Szerbáknak méltó utódja lesz.

— **Az önszegélyező egyesület** közgyűlésének a végfeloszlásra vonatkozó határozatát a kir. törvényesék immár jóváhagyta és az igazgatóság ennélfogva legközelebb elrendeli a felszámolást, egy szerszámind a Gazdasági Bank alakulási közgyűlésére határnapot fog kitűzni.

— **Közigazgatási bejárás.** A bánóc — deregnyő — szürthei vonal közigazgatási bejárása e hó 18 án vette kezdetét. Képviselve voltak: az államvasutak igazgatósága, a közös hadsereg, a házőjási vállalatok, az államépítészeti hivatal, a vármegye, a járás, a községek és érdekeltségek. Ellenvetés a tervek ellen nem történt, a bizottság eljárásáról jegyzőkönyvet vett fel. Másnap Deregnyőn folytatták a bejárást, ahol végérvényesen elhatározták, hogy a vasut Bánóc, Falkus, Máleza, Deregnyőnek fog menni Nagykapos felé és onnét Szürthére. E héten Ung megyében folytak a tárgyalások és miután minden akadály el lesz hártva, immár a vasut építése a tavasz folyamán már kezdetét fogja venni.

— **Kivándorlási ügynökök.** A nagymihályi csendőrség e hét folyamán *Grossman* Adolf ujhelyi és *Schwarz* Herman sztrajnyáni lakosokat átszolgáltatta a szolgabírói hivatalnak, miután tiltott kivándorlási ügynökösökkel foglalkoztak. A főszolgabírói hivatal szabadon bocsájtotta az elfogottakat, azonban megindította ellenük az eljárást.

— **Egy csodagyermek.** Alsóladiskócon egy 16 éves anyának született egy kis fiúgyermek, akinek két törzse és egy feje van. Szinte hihetetlenül hangzik e hír, de mégis tény és való. Ugy az anya, mint a gyermek a legjobban érzik magukat.

A teánál Ida megkérdezte az urát:

— A bankjában dolgozik valami Hajós László . . .

Bossányi letette az estilapot.

— Igen édesem, öt év óta van a kezem alatt. Nagyon szorgalmas és törekvő fiatal ember. Különbösen mit érdeklí magát Hajós László és a hivatal?

Ida zavartan kevergette a teáját, aztán mosolyogva így szólott:

— Ha nem haragudnék, megkérném valamire . . .

— Halljuk!

— Ez a Hajós László a Fischer adótárnok veje, akivel Váradon valamikor egy házban laktunk. Fischer Terka segíteni szokott a fehérnemű varrásban, de azért állandóan fennhordta a pisze orrát. Ha jó férj volna, most megszerezne a feleségének azt az örömet, hogy magával a kedve szerint büszkélkedhessék.

— Hogyan?

— Hát ugy, hogy imponáljon a Fischer Terka urának! Ne engedje nagyon közel férközni magához; ne bizalmaskodjék vele . . . Hadd érezze az együgyű kis asszony, hogy mi a különbség kettőnk között. A fizetését azonban felemelheti, mert öt gyermeke van.

Bossányi mosolyogva csókolta meg a felesége kezét, aki jószívűen folytatta:

— A pénzt azért nem szabad sajnálnia tőle, mert szegényke még mindig a leánykori bundáját hordja . . .

— **Nyilvános köszönet.** Gottlieb Mór leszna lakos a nagymihályi közkórház lábadozó beteget javára 20 korona adományt küldött, mely ért a közkórház igazgató főorvosa ez uton is köszönetét nyilvánítja.

— **Tűzesetek.** E héten két nagyobb tűzeset is volt városunkban; vasárnap hajnalban kigyulladt a Müller B. és Fiai tulajdonát képező sörgyár és a tűz oly rohamosan terjedt az óriási épületeken, hogy rövid tíz perc alatt az egész sörgyár lángban állott. A város teljesen ki volt világítva, sőt a hatalmas lángok a közeli falvak lakóit is annyira elrémítették, hogy többen besiettek a városba, miután azt hitték, hogy egész utcák égnék. Három óra előtt ütött ki a tűz, s míg a tűzoltóság kivonult, a tetőzet mindenütt leégett, mégis sikerült némiképp a gépháznál a tüzet loka lizálni; mentésről szó sem lehetett, amugy is minden kísérlet hiábavalónak bizonyult. Elégtek az összes berendezések, készletek s felszerelések, úgy hogy a kár meghaladja a 300.000 koronát. A sörgyár vasárnap délután is égett még és a csendőrség a rendőrséggel együtt gondoskodott, hogy az újól ne terjedjen.

Alig csillapodtak azonban le a kedélyek, este 7 órakor új tüzet jeleztek a harangok; a város népe összeszaladt a Kossuth-utárá, ott égett a Miskovics Béla tulajdonát képező ház. A tetőzet csakhamar egészen lángban állott és veszélyben forgott a dr. Pogány Gerő háza is. A tűzoltóság e tűznél derekasán állotta meg helyét és működésének köszönhető, hogy a szomszéd házak, melyek már tüzet fogtak, nem égtek le. A csendőrség és rendőrség a rend és vagyon biztonságra felügyelt és minden lehetőt megtek, hogy az oltási munkálatok rendben folyhassanak.

— **Orvvadászok.** A parnói csendőrség e hó 20 án gróf Hadik Barkóczy Endre bánzskai erdejében négy orvvadászt fogott el és tőlük 5 drb vadászfegyvert koboztak el. A csendőrség az orvvadászokat a bíróságnál feljelentette.

— **A szanatóriumi hölgybizottság.** A József főherceg Szanatorium Egyesület hölgybizottsága már félig meddig városunkban is megalakult. A jótékony szolgálatába lépett nemesszivű hölgyek munkája máris észrevehető és bizonyos, hogy rövid időn belül szép eredményeket érnek el. A magunk részéről a legnagyobb lelkesedéssel hívjuk fel a t. közönséget, hogy a hölgybizottság tagjait nemes munkájukban erejéhez mérten támogassa.

— **Rablás** Gálszécs és Kohány között az elmúlt péntek-n fényes nappal Prada János parnói lakostól Pelér Mihály hoori cigány egy pár eszmát rabolt el és ráadásul Pradát még súlyosan össze is verte. A gálszécsi csendőrség keresi a vakmerő cigányt.

— **Köszönet nyilvánítás.** Miskovics Béla a nagymihályi önkéntes tűzoltó egyesületnek önfeláldozó és sikeres működéséért, amelylyel az e hó 23 án dühöngött tűzvész alkalmával házát és az abban lévő üzleteket a végpusztulástól megmentette, ez uton is hálás köszönetét nyilvánítja.

— **Uj lap Ungvárt.** „Közélet“ cím alatt e hó végén Ungvárt új politikai hetilap indul meg, melyet Tamásy József és Reisman Henrik dr. szerkesztenek.

— **Haladunk a korral.** Alig néhány éve, hogy megindult az egész országban a mozgalom, minden ház végeihez, elejéhez és kertjében lugasszöveget ültetni, már is oly óriási tért hódított magának ezen eszme, hogy nincs oly rész házában, hol tömegesen fel ne karolnák. Hát ez nem is csoda, mert nézzük meg Fehértemplom városát, ahol alig van ház, melyet óriási törzsű lugasszöveg ne ékesítene, mely bőven ellátja az egész családot az érés kezdetétől egész tél folyamán finom csemegeszöveggel, minden évben terem a legcsekélyebb gondozás nélkül. Ezért igen melegen ajánljuk mai számunk hirdetési rovatában, ábrán is bemutatott „Szőlőlugast ültessünk“ című hirdetésünket olvasóink b, figyelmébe. — Színes fénynyomatu árjegyzékek mindenkinék, ki címét tudatja, ingyen és bérmentve küldetnek.

— **Ritka szerencse.** A m. kir. osztálysorsjáték hétfői húzásán nagy szerencsében részesültek a 98924 számú sorsjegy tulajdonosai. Ugyanis ez a szám, melyet Schulze Vilmos osztálysorsjegy fő-elárusítónál (Budapest, Régi posta utca 6.) vettek,

nyerte a 600.000 kor. jutalomdíjat. A következő sorsjáték első húzásához eredeti sorsjegyek még kaphatók e szerencsés főelárusítónál, egész 12 K, fél 6 K, negyed 3 K, nyolcad 1.50 koronáért.

— **A gyermekek reggeltje.** Egy híres orvos ismételen kinyilatkoztatta, hogy 14 éven alóli gyermekeknek nem szabad babkávét adni, mert ez a szív működésre, idegekre és gyomorra ártalmasan ható mérget, a coffeint tartalmazza. Ebből a méregből egy kétszeres oly nagy adag, mint amilyen egy csésze erős fekete kávéban van, már halálos hatású lehet. Mégis hány anya van, aki nem akarja magát elhatározni arra, hogy legalább a kicsinyek részére a családi asztaltól száműzze a babkávét. A legideálisabb ital ugyan a tejvona, de a tapasztalat bizonyítja, hogy ezt nem mindig szeretik a gyermekek és csak a legtrikáblesetben török állandóan. Ilyen esetben a legjobb pótlásnak a Kathreiner-féle Kneipp maláta kávé bizonyult, melyet sajátos gyöngyéd, kávéhasonló íze miatt a gyermekek szívesen isznak. Ez a legzsebbebb korban is megfelelő, könnyen emészthető tápus és vérképző.

— **Mátyás Diák.** Ha van vig és elmés újság, amely olvasóinak kellemes és derült órákat szerez, úgy ez a lap kétségen kívül a „Mátyás Diák“, amelyről köztudomású, hogy Magyarország nak nemcsak legnagyobb szabású, de legjobb élclapja. A Mátyás Diák most tizenharmadik évfolyamába lép, hogy tovább is elismerések között, diadallal fussa útját, nagy örömeire a mulatni szerető magyar közönségnek. A Mátyás Diák minden egyes számában 35—40 karrikatura, adoma illusztráció és művészi rajz jelenik meg. A „Mátyás Diák“ Murai Károly szerkesztésében, kiváló humoristák közreműködésével a Wodianer F. és Fiai cég kiadásában jelenik meg. Előfizetési ára negyedévre 3, félévre 6, egész évre 12 korona. A Mátyás Diák kiadóhivatala (Budapest IV. Sarkan-tyus utca 3.) bárkinék is készséggel küld mutatványszámot.

— **Herczeg Ferenc-Album** lesz a Gajári Ödön szerkesztésével megjelenő „Az Ujság“ független politikai napilap legközelebbi husvétii ajándéka. Karácsonyra pedig gyönyörű naptárral kedveskedik minden előfizetőjének — kivétel nélkül. „Az Ujság“, melynek állandó főmunkatársai: Herczeg Ferenc, Kenedi Géza, Kóbor Tamás, Kozma Andor, Mikszáth Kálmán, nemcsak értékes ajándékokkal lepi meg az előfizetőit, hanem kitünő lapot is ad, mely értesítéssé, hírszolgálat és bő tartalom dolgában a legfokozottabb igényeket is kielégíti. Ennek tudható be Az Ujság nak páratlanul gyors elterjedése és közkedveltsége az egész országban. „Az Ujság“ előfizetési ára egy hóra 2 kor. 40 fillér, negyedévre 7 korona. Megrendelő cím: Az Ujság kiadóhivatala, Budapest VII., Ke-repesi ut 54 szám.

Felolós szerkesztő: **Dr. Kállai József.**
Főmunkatárs: **Aczél Dezső.**
Kiadóhivatali művezető: **Lándai József.**

Hirdetések.

2186--1904. tk. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagymihályi kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar államkincstár (képv. Somogyi Bertalan vmegyei tisztii ügyész) végrehajthatónak Novák János és társai végrehajtást szenvedők elleni 40 kor. 80 fillér adóhátraléki tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a n. mihályi kir. jbiróság területén lévő s a nagymihályi 86. számú tjkvben A. I. 132. hrsz. alatt felvett s B. 15—18. szz. alatt Novák János, Dankó Anna, Kovács Erzsébet, özv. Kovács Andrásné most térj. Novák Jánosné szül. Hozspodár Erzsébet végrehajtást szenvedők nevén álló taksa köteles belingatlanra az árverést 2120 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan **1904. évi november hó 14-ik napján délelőtti 9 órakor** a nagymihályi kir. járásbíróóság telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladattai fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 212 koronát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elism. rvényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság Nagymihályban, 1904. évi augusztus hó 27. én.

Garbinszky, kir. aljbiró.

SZŐLŐLUGAST

Ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobbbrésze ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugsanak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házuakat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem és nincsen oly ház, melynek fala mellett a legcsekélyebb gondozással telnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekbbr disze, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladáatosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalógus bárkinék ingyen és bérmentve küldetnek meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja.

Czím:

Érmelleki első szőlőültványtelep Nagy-Kágya up. Székelyhid.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint az ország minden részében előnyösen ismert, 1810. évben alapított

Haltenberger Béla

kassai ruhafestő-, vegyítisztitó- és gőzmosó-gyár képviselőt Nagymihály és vidéke részére sikertült megnyernem.

Nevezett cég részére elfogadok **festés, tisztítás, illetve gőzmosás céljából ruhákat, függönyöket, nyakkendőket, illetve gallért, kézelőt** és egyéb **fehérneműt** a gyárban megszabott árak mellett.

A gyár képviselőtetek létesítése folytán a t. felek megkíméltetnek a postai küldés kellemetlenségeitől.

Szakba vágó felvilágosítással készséggel szolgálok. Teljes tisztelettel

Rosenberg Herman

Kossuth Lajos utca. (Takarékpénztári épület.)

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy lakásomat a Jókai-utcából az Andrassy Dénes uton ujonnan épített saját házamba helyeztem át.

SESZTÁK ANTAL
ácsmester.

Minden családnak

saját jól felfogott érdekében csakis a

**Kathreiner-féle
Kneipp-maláta kávé**

szabadna pótléku használnia
s mindennapi kávéitalhoz.

